

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: T. K., narozený X,
bytem Š. 36, Ž. R.,
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,
proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, sídlem Škroupova 18, 301 00
Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. PK-DSH/1892/20 ze dne 9. 4. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím č. j. OD/1213/20/Kk ze dne 17. 1. 2020 shledal Městský úřad v Klatovech žalobce vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v souvislosti s porušením § 18 odst. 3 téhož zákona. Skutkovou podstatu přestupku měl žalobce naplnit stručně řečeno tím, že dne 23. 10. 2019 v čase 09.49 hod. ve směru jízdy na obec M. jel jako řidič motorového vozidla rychlostí nejméně 148 km/h v místě s nejvyšší povolenou rychlostí 90 km/h. Městský úřad uložil žalobci za tento

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

přestupek pokutu ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců. Odvolání žalobce žalovaný zamítl rozhodnutím č. j. PK-DSH/1892/20 ze dne 9. 4. 2020 a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

2. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou, v níž namítl, že skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn, protože nebylo provedeno místní šetření ke zjištění přesného místa přestupku. Popis skutku je nedostatečný, takže vzniká pochybnost o tom, kde byl skutek spáchán. Odkazované GPS souřadnice ve správním řízení totiž patřily umístění policejního vozu, nikoli místu spáchání přestupku. To je významné i pro posouzení materiální stránky přestupku, protože se správní orgány dostatečně nezabývaly tím, zda žalobce někoho ohrozil či jinak porušil veřejný zájem chráněný zákonem. Dané místo je rovné a přehledné, naměřená rychlost tedy není zjevně nepřiměřená. Smyslem pravidel silničního provozu je minimalizovat riziko pro účastníky provozu, ti však ohrožení nebyli. Materiální stránku pak nelze dovozovat pouze z naplnění formálních znaků skutkové podstaty přestupku.
3. Žalovaný se vyjádřil k žalobě v tom smyslu, že žalobce toliko opakuje námitky z odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí věci. Právě v napadeném rozhodnutí se k nim žalovaný dostatečným a vyčerpávajícím rozhodnutím vyjádřil.
4. Žaloba není důvodná.
5. Jde-li o procesní námitky, místo spáchání skutku bylo ve výroku správních rozhodnutí označeno jednoznačně a nezaměnitelně slovním popisem i geografickou polohou podle souřadnic systému GPS, pro což spis poskytuje jednoznačnou oporu (č. l. 4, 6, 23, 24 správního spisu). Není přitom významné, že místo spáchání je mimo jiné označeno souřadnicemi pozice policejního vozu – ve spojení s dalšími informacemi ve skutkové větě výroku není žádných pochyb o tom, kde se skutek stal. Není ani obvykle nezbytné, aby místo bylo určeno s naprostou přesností (na metry), ale tak, aby bylo možné s praktickou jistotou dojít k závěru, že v tomto místě skutečně došlo k deliktu (typický problém u přestupků v dopravě, kde se povinnosti řidiče mohou měnit v závislosti na místní úpravě provozu). Celkově pak konkrétní popis trestaného skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností slouží k individualizaci skutku a tím zejména jeho nezaměnitelnosti. Taková míra podrobnosti je nezbytná pro *vytlučení dvojího postihu* pro týž skutek, pro *vytlučení překážky věci rozhodnuté* a rovněž pro *zajištění práva na obhajobu* (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 34/2006-73 ze dne 15. 1. 2008, č. 1546/2008 Sb. NSS).
6. Není-li skutek řádně popsán, jde o porušení ustanovení o řízení, které typicky může a bude mít vliv na zákonnost správního rozhodnutí. Vliv procesní vady na zákonnost je však třeba posoudit ve vztahu k poměrům konkrétního případu (srov. i usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 165/2016-46 ze dne 31. 10. 2017, č. 3656/2018 Sb. NSS). Vliv vady na zákonnost rozhodnutí je prakticky vyloučen za stavu, kdy nejsou dotčeny výše zdůrazněné instituty, k jejichž zachování individualizace skutku slouží. I kdyby tedy skutková věta výrokové části rozhodnutí o přestupku nebyla co do určení místa formulována jednoznačně, s ohledem na konkrétní námitky žalobce by nebyl důvod napadená rozhodnutí rušit pro vady, pokud žalobce věděl, jaký konkrétní skutek mu je kladen za vinu, pokud žalobce netvrdí, že v místě spáchání skutku byla povolena vyšší rychlost, netvrdí, že byl za totéž jednání již dříve potrestán a nehrozí ani to, že by byl opakovaně trestán za totéž někdy později. Přesně takový stav je i v souzené věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

7. Jde-li pak o zásadní námitku žalobce, která zpochybňuje úplnost a správnost závěru o společenské škodlivosti jeho protiprávního jednání, bylo by v zásadě možné odkázat na rozhodnutí žalovaného, který se řídil správným právním názorem. V poměrech souzeného případu proto nebylo třeba doplnit dokazování místním šetřením, protože povaha komunikace a její okolní nemají žádný vliv na závěr o společenské škodlivosti jednání žalobce.
8. Lze totiž obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Teprve pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek (srov. rozsudky NSS č. j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14. 12. 2009, 2011/2010 Sb. NSS., č. j. 1 As 118/2012-23 ze dne 27. 9. 2012 a další). Postačuje přitom ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu bez ohledu na to, zda skutkem došlo k ohrožení konkrétních účastníků silničního provozu (srov. rozsudky NSS č. j. 1 As 24/2013-28 ze dne 6. 6. 2013, č. j. 6 As 187/2016-23 ze dne 7. 9. 2016 a další).
9. V poměrech souzené věci tak lze pouze stručně uvést, že žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost nejméně o 58 km/h v místě s povolenou (a ostatními účastníky provozu v zásadě očekávanou) nejvyšší rychlostí 90 km/h, to vše v dopoledních hodinách pracovního dne v bezprostřední blízkosti autobusové zastávky a křižovatky. Nešlo o kavalérský delikt zapříčiněný mimořádnými okolnostmi, ale bezdůvodné a hrubé porušení pravidel provozu, které svědčí nejen o neúctě žalobce vůči obecně platným pravidlům zajišťujícím pořádek ve veřejném prostoru, ale též o neúctě žalobce vůči zdraví ostatních, kteří by jeho jednání neměli jak očekávat a nemohli by mu přizpůsobit svůj pohyb na pozemní komunikaci a v její blízkosti. Právě předvídatelnost chování ostatních účastníků silničního provozu je přitom zásadní (pro přecházení komunikace, odbočování, vjíždění do křižovatky apod.). Žalovaný k tomu správně uvedl, že rychlostní limity slouží krom výše uvedeného také k zajištění možnosti řidiče reagovat na nenadálé události v provozu, případně omezit výši hrozící škody. Svým jednáním žalobce podstatně omezil svou subjektivní i objektivní možnost reagovat na nenadálou změnu vnějších podmínek, tak i možnost omezit následky případného střetu. Plynulost a bezpečnost provozu na pozemních komunikacích tedy zjevně ohrozil.
10. Je proto bez významu důraz stěžovatele na to, že šlo o rovný a přehledný úsek mimo obec. Zákonná pravidla platí pro všechny a všichni mohou oprávněně (byť omezeně) důvěřovat v to, že je ostatní účastníci silničního provozu dodrží. Společenská škodlivost jednání žalobce je tudíž zjevná. Jakkoliv tento úsek silnice II/190 k rychlé jízdě svádí, nemůže být žádných pochyb o tom, že překročení nejvyšší povolené rychlosti nejméně o 58 km/h je do očí bijící přestupek.
11. Z uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že nedošlo k vadám řízení před žalovaným a že jeho rozhodnutí je zákonné. Žalobu proto zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. listopadu 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce